

REVITALIZACE KARLOVA NÁMĚSTÍ - ZÁVĚREČNÉ HODNOCENÍ KOMISE

Hodnotící kritéria:

- A. Řešení urbanistických vztahů
- B. Krajinářské úpravy a řešení parku
- C. Architektonické řešení a řešení veřejných prostranství
- D. Kvalita adaptace/regenerace památkově chráněného objektu
- E. Vhodné řešení systému dopravy a systému hospodaření s dešťovou vodou, HDV
- F. Efektivnost a hospodárnost řešení
- G. Vhodnost volby profesního postupu

Rehwaldt LA + BY Architects + PD Filip

Autoři představili promyšlený a empatický návrh, který rovnovážně interpretuje čtyři významné historické vrstvy Karlova náměstí a vytváří jasný tematický a prostorový rámec pro revitalizaci, užívání i budoucí rozvoj parku.

K charakteru volného prostoru středověkého náměstí se doslovně vrací před budovou Novoměstské radnice a Městského soudu s místem pro trhy a společenské akce. Nepřímo pak vytvořením živého místa s kavárnou a univerzální dlážděnou plochou v jižní části parku. Návrh předpokládá připomínku zaniklé kaple Božího těla formou trvalé světelné instalace, jejíž finální umělecké ztvárnění zůstává otevřené a může být tudíž dalším impulsem k oživení zájmu veřejnosti o Karlovo náměstí. Zaniklou Kapli Božího těla připomíná trvalá světelná instalace. Současným jazykem návrh obnovuje původní ohraničení parku promenádní alejí, která zde byla od poloviny 19. století. Přináší sjednocující prvek variabilního tzv. městského rámu, jež vede rozšířenými chodníky po obvodu parku a obsahuje nové stromořadí, obvodovou lavici, pobytové schodiště, veřejné toalety, zázemí pro zahradníka a kavárnu. Městský rám slouží jako vícevýznamový prvek, přijímá roli symbolického i fyzického vymezení parku vůči ruchu města. Thomayerovu koncepci uzavřené zelené oázy návrh přijímá, ale přizpůsobuje tak, aby odpovídala současným požadavkům na život a pěší pohyb na náměstí. Autoři od Thomayera přebírají základní matrici, kterou upravují a naplňují současnými funkcemi. Návrh převážně zachovává obvodové valy, a Thomayerovu práci s rostlinami a vegetací navazuje na Thomayera a zahradnickou tradici 19. století, aktualizuje vnímání parku jako výkladní skříně zahradního umění a řemesla své doby např. výstavami v centru středové části parku, a to i s ambicí zapojit a posilovat místní komunitu. Současná historie je do návrhu vnesena hravou formou. V dlažbě obvodové promenády poskládané z pražské mozaiky bude možné „číst“ osobní příběhy obyvatel. (A, B, D)

Ač návrh na první pohled může působit konzervativním dojmem, ve skutečnosti není a přináší celou řadu významných pozitivních změn:

Park na Karlově náměstí nově nalézá své místo ve struktuře města. Autorům se povedlo do návrhu vepsat místní charakter a historii lokality. Méně však řeší širší okolí Karlova náměstí. Návrh vytváří dosud chybějící adekvátní předprostor Novoměstské radnici, budově městského soudu, kostelu sv. Ignáce a opětovně je začleňuje do kontextu a prostoru náměstí. Tyto plochy spolu s centrálním prostorem jižní části parku nabízí možnosti pro pravidelné pořádání akcí a pro aktivity důležitých institucí sídlících na Karlově náměstí. Dlážděný prostor s kavárnou, sezónně adaptovatelnou fontánou

a herními prvky speciálně navrženými pro Karlovo náměstí oživuje jihovýchodní část parku a nabízí celodenní polohu na slunci. (A, C)

Návrh řeší problémy s pěší prostupností promyšlenou úpravou stávající cestní sítě. Významně posouvá, nově formuluje a navrhuje nové vstupní prostory do parku ve prospěch komfortnějšího průchodu přes náměstí a skrz park a zachovává celistvost velkých pobytových travnatých ploch, které jsou v centru města velkou hodnotou. Tato rozhodnutí musí však vést k důslednému detailnímu ověřování provozně citlivých spojnic v dalších fázích projektu a případné modifikace by neměly vést ke změně prostorového konceptu. I když výše popsany přístup vyžaduje větší zásahy do současné struktury parku a porostního pláště, komise ho vyhodnotila jako přínosný z hlediska dlouhodobé udržitelnosti života na náměstí, jelikož vyváženě podporuje průchod parkem i odpočinek v něm. (A, B, D).

Za současně neměnné dopravní situace návrh přichází s rozhodnutím rozšířit chodník podél západní strany parku, který je dnes vzhledem k tramvajovým zastávkám nedostatečný. Do širšího chodníku je založena nová stromová alej. Rozšíření prostoru pro pěší komise považuje za velmi přínosné z hlediska pohybu na náměstí, upozorňuje však, že představuje zásah do sloupů trakčního vedení v majetku DPP, a.s. a některých významných stromů v západním valu. Vzhledem k blížícímu se konci životnosti nejstarší generace stromů na Karlově náměstí otvírá odstranění několika stromů příležitost pro důslednou obnovu celých segmentů západního dřevinného obvodového pláště. Zároveň je tím rychleji umožněno založit zcela nové podélné stromořadí, které spolu se západním valem vytvoří plnohodnotnou promenádní alej. Takový zásah je možný však jedině tehdy, bude-li dostatečně odůvodněn jako součást promyšlené a postupné celkové obnovy stromového patra na Karlově náměstí. (A, B, C)

Návrh přináší jasnou představu o druhové skladbě a řešení vnitřní struktury porostních pláštů, které jsou plně v souladu s Thomayerovým konceptem. Např. věnuje pozornost užití šerků, které byly charakteristickým prvkem identity Thomayerova parku. Pojmenovává hlavní druhy rostlin, které mají být zachovány, i zástupce těch, které chce do parku nově vnést. Návrh nalézá správný poměr mezi přehlednými nízkými podrosty, partiemi vyšších keřů a stromovým patrem, které jsou důležité pro přírodní ráz parku a biodiverzitu. (B, D)

Důležitým prvkem je široká obvodová lavice, která potvrzuje a posiluje Thomayerovo vymezení obvodové hranice parku vůči navazujícím ulicím a zároveň fyzicky definuje nové i stávající vstupy do parku a tím usměrňuje pohyb chodců a současně chrání rostliny v obvodovém valu. Lavice nově umožňuje posezení podél celé promenády. Komise byla dlouze diskutována otázka, jestli lavice zároveň nepředstavuje v některých místech nežádoucí bariéru, a názory v komisi byly protichůdné. Zcela zásadní tedy bude ztvárnění architektonického detailu lavice, který musí podpořit přirozené začlenění lavice do prostoru, aby byla vnímána jako čitelné a přívětivé rozhraní ulice a parku v celé své délce, nikoliv primárně jako bariéra. Mobiliář v parku je designově střídmy, využívá stávající lavičky, nové mobilní stánky, židle a stolky, soudobé středně vysoké lampy omezující světelný smog. Komise oceňuje vědomou práci s mobiliářem a drobnou architekturou, které zároveň slouží jako efektivní nástroj pro jasné definování parku, uliční promenády a jejich vzájemného vztahu. (B, C, F)

Do dopravního řešení východní ulice návrh zasahuje cílenými drobnými opatřeními jako např. změnou systému parkování ze šikmého na kolmé, srovnání výškové úrovně vozovky a chodníku a sjednocením povrchu před kostelem sv. Ignáce. Těmito jednoduchými opatřeními návrh dosahuje potřebného zlepšení pobytové kvality ulice. Návrh prověřil umístění vybudování podzemních garáží včetně umístění ramp a určení kapacity, ale výslovně je nedoporučuje. Posilování pobytových kvalit

obvodových ulic upřednostňuje řešit v průběhu následujících třiceti let postupným snižováním počtu parkovacích míst. (A, E, F)

Hospodaření s dešťovou vodou je v návrhu řešeno schematicky. Navrhované principy je nutné dále rozpracovat a ověřit. Vlhkomilné snížené partie ve valech podél vnější hrany nejsou realizovatelné na všech potřebných místech. Stejně tak i podoba a charakter míst určených k zadržování a zasakování vody uprostřed trávníků. (B, E)

Oceňovanou hodnotou návrhu je jeho uměřenost, elegance a lokální pražský výraz. Přináší jasný názor jak posílit náměstí, městský rámeček a centrální park. Kreativně pracuje s typickými místními motivy a příběhy vepsanými do detailu promenády z pražské mozaiky, herních prvků mobiliáře či návratem k tradici šejfků. (A, D, F)

Síla návrhu tkví i v jeho způsobu zpracování, který se podobá manuálu. Je variabilní, dokáže se dobře přizpůsobit skutečnosti, že se jak přírodní prvky, tak požadavky lidí na využívání parku, proměňují v čase. Důrazem na management plán a péči o park, návrh sděluje, že fungování parku v centru města nemůže být založeno pouze na silné architektonické intervenci, ale také na programové náplni parku a odpovídající péči. Návrh chápe park jako otevřenou veřejnou instituci, která svůj program tvoří ve spolupráci s místními aktéry a veřejností. Autoři zasazují návrh do širšího programového rámce a deklarují, že skutečná revitalizace rekonstrukcí ani nezačíná, ani nekončí. Tento přístup lze považovat za soudobý a progresivní. Autorský tým svým přístupem k procesu, volbou postupů a jasnou komunikací dokazuje, že v maximální míře chápe roli architekta v procesu revitalizace krajinářské památky v centru města. (F, G)

Doporučení komise k následujícímu postupu:

- Komise doporučuje v návrhu rozpracovat v bezprostředně navazující fázi systém hospodaření s dešťovou vodou v parku i přilehlém okolí.
- Komise doporučuje vytvořit přesvědčivou strategii celkové obnovy stromového patra na Karlově náměstí.
- Komise doporučuje upravit řešení prostupu směrem k metru přes cíp jižní louky ve středové části parku.
- Komise doporučuje věnovat obzvláštní pozornost ztvárnění architektonického detailu lavice, který musí podpořit přirozené začlenění lavice do prostoru náměstí
- Velký důraz je třeba klást na pečlivé dopracování programové linie návrhu a jeho provázání s budoucím management plánem a na komunikaci návrhu a celé revitalizace s veřejností a příslušnými institucemi.
- Komise doporučuje zvolit výraznější a jasnější grafické ztvárnění návrhu, aby byl lépe čitelný také pro širokou veřejnost.
- Komise doporučuje ve spolupráci s vítězným týmem vypsát výtvarnou soutěž na ztvárnění připomínky kaple Božího těla.
- Postup v rámci soutěžního dialogu jasně ukázal, že je třeba hlouběji zvážit budoucí vývoj dopravy a přístupu k ní. Potřeba podzemní garáže by měla být dále prioritně projednána a vyhodnocena v souvislosti se snižováním parkování v parteru i budoucí

dopravní situací města, reorganizace nemocničního komplexu a zájmy místních stakeholderů na Karlově náměstí.

Agence Ter team

Návrh má velmi propracované řešení širšího okolí. Vyznačuje se prozřetelným začleněním do širších krajinných a urbanistických vazeb, vycházející z širšího rámce vltavského údolí. Propojení s východní ulicí je zde řešeno s jasnou strategií: propojit Vodičkovu ulici, Karlovo náměstí a ulice U Nemocnice a Na Moráni pěší ulicí se stromořadím. Výrazným motivem návrhu je využití a posílení rozdílu mezi západní a východní stranou náměstí. Východní část využívá topografie vyvýšeného místa a celodenního slunečního svitu, vytváří korzo na principu balkónu, které v průběhu týdne umožňuje měnit režim užívání. Také je patrné, že koncept řešení klade primárně důraz na smyslové působení jednotlivých prvků a dílčích scén návrhu, teprve potom na jednoznačnost celkové formy. Tím se odlišuje od ostatních návrhů. (A)

Autoři se vydali cestou vkládání nové současné vrstvy do historického Thomayerova parku. Obě vrstvy spolu vedou těsný dialog, odvaha návrhu však místy převyšuje jeho empatii k hmotnému dědictví a dialog obou vrstev občas nevyznívá souladně. Thomayerův park je respektován v půdorysném řešení cestní sítě a přístupu k vegetaci. Návrh je velmi kreativní a bohatý na nápady, v parku tak vzniká řada nových míst: terasy různého charakteru, využití a velikostí, kavárny, skleník, mokřady, diagonální pěšiny z betonových prachů či amfiteátr. Tato vložená místa, která se jakoby vznášejí „plují“ nad současným parkem v ostrých horizontálách, dávají v parku vzniknout zcela nové obytné vrstvě. Ve svém důsledku se razantně vzdalují thomayerovské modelaci, založené na jemných konkávních a konvexních tvarech. (D)

Autoři pracují s motivem pobytového schodiště před budovami Novoměstské radnice a Městského soudu, čímž usilují o zapojení budov do prostoru náměstí. Kladně je hodnocen celkový důraz na zvýšení pobytových kvalit jihovýchodní části ulice, která je dnes problematická kvůli parkování, neživému parteru jezuitské koleje a špatnému stavu vegetace. Pozitivem je, že autoři jako jediní navrhuje propojení s vnitroblokem někdejší jezuitské koleje. Zajímavým momentem je posílení vytíženého pěšího propojení v jihozápadní části náměstí, které autoři řeší rozšířením cesty v parku, kam navíc nově umožňují vjezd jízdních kol; vzhledem k možnému konfliktu pěší a cyklistické dopravy v parku bylo však umožnění vjezdu kol kritizováno ze strany komise. Autoři také přicházejí s návrhem, jak zpřístupnit prostor valu – vkládají do něj terasy a hřiště, čímž jasně definují, kam mají lidé přístup a zároveň jim tak umožní prožívat přírodní kvality valu z první ruky. Množství těchto míst a jejich architektonické řešení se však jeví jako příliš invazivní. (A, C, D)

Komise ocenila umístění kavárny na východní straně jižní části, a to díky poloze na slunci a potřebě oživit tuto část ulice. Působivé je pojetí nočního osvětlení, promyšleného do estetických a technických detailů. Zajímavé je ztvárnění komunitního prostoru v podobě skleníku. Nepřesvědčivé je pak užití plovoucích palubkových teras v jemně modelovaných valech (viz výše). Nevýhodou je umístění hlavního prostoru pro dětskou hru ve valu v jihovýchodní části ulice, protože se nachází v blízkosti silniční komunikace. Soudobým vodním prvkem s textem básně naopak autoři vhodně interpretují a aktualizují pomník Vítězslava Háška. (C, D)

Návrh přináší principy současného krajinářského pojetí, založené na bezprostředním, smyslovém kontaktu člověka s přírodou. Pracuje též s jasnými opatřeními na podporu biodiverzity. Výrazná

přírodní estetika parku včetně využití přírodě blízkých vodních prvků (poldry a mokřady) v podmínkách centra Prahy vyvolala v komisi nejednoznačnou odezvu. Na jednu stranu je snaha o užší kontakt člověka s přírodou vnímána pozitivně, mj. pro svůj smyslový a edukativní účinek, na druhou stranu je otázkou jak dobře bude podobné řešení fungovat v rušném centru města. Lze také ocenit motiv amfiteátru, který využívá přirozené topografie náměstí. Jako promyšlené se jeví řešení rovnováhy mezi uzavřeností a otevřeností obvodového pláště pomocí keřového patra. Autoři otevírají pohledy v diagonálních směrech, zatímco v kolmých je naopak uzavírají. Park se také více otevírá průhledům ve směru od ulice do parku, v opačném směru je oproti tomu uzavřenější. (A, B)

Pro květinový parter ve střední části parku nachází odpovídající současnou analogii. Jako problematický byl ovšem vyhodnocen motiv diagonálních „šlapákových“ cest skrz květinový parter, které mají přiblížit lidem rostlinný detail. Jejich vedení místy velkého provozu přináší neadekvátní zátěž a problematickou údržbu. Navíc jejich tvarosloví v kontextu navázání na stávající tvarosloví parku považovala část komise za diskutabilní. Bylinný detail Thomayerova parku tým chápe jako proměnlivou vrstvu, která se může a má aktualizovat v souladu s dobovým vnímáním a hodnotami. (B, E)

Celkově je návrh z pohledu dopravy hodnocen velmi dobře. Redukuje parkovací místa ve východní ulici v míře nutné pro fungování zamýšleného korza s režimem víkendového vyparkování. Prověřuje možnost umístění podzemního parkoviště, ale nepovažuje ho za nezbytné. Hospodaření s dešťovou vodou s důrazem na řešení založených na přírodě je řešeno dobře, byť se počítá s částečným čerpáním vody z retenční nádrže a využitím automatických závlah. Nové mokřady či poldry jsou do systému přirozeně integrovány. (E)

Z hlediska efektivity autoři vhodně řeší etapizaci rekonstrukce navazujících ulic a vlastního parku, již v této fázi návrhu popisují ochranu vegetace. Dobře technicky je popsána i strategie zlepšení stavu současných stromů. Autorský tým během procesu ukázal velmi dobrou schopnost vést dialog a pochopení role architekta v procesu revitalizace památky zahradního umění. (B, F, G)

Buro Sant en Co + M1 + Promika

Návrh je v celkovém výrazu od konceptu do detailu soudržný: formálně, provozně i esteticky. Díky zvolenému formálnímu jazyku jsou autoři schopni organicky reagovat na různé prostorové situace v rámci řešeného území (např. zachování významných stromů) a zároveň jím řešit i provozní požadavky. Návrh také úspěšně řeší jedno z ústředních dilemat: našel cestu, jak být zároveň parkem i náměstím – může tedy vpravdě fungovat jako parkové náměstí. Ústředním motivem návrhu je snaha porušit borduru parku a otevřít jej do přilehlých prostranství. Autoři zároveň zachovávají základní geometrické schéma prostoru, osově rozvržení, stejně jako rozsáhlé travnaté plochy, které zůstávají těžišťem parku. (A, D)

Jednou z charakteristik návrhu je určitý formalismus, který byl částí komise vnímán jako příliš svazující. Daný koncept vnáší do řešeného území novou vrstvu, která se stává dominantní a nepřímou tak upozaduje historickou krajinu thomayerovského návrhu. Zároveň jde o jeden z týmů, který zvolil razantnější zásah do současné Thomayerovy koncepce. Návrh si z ní bere jako základní strukturu cestní síť, kterou abstrahuje do systému oválů, které proměňuje v základní prostorový princip nového řešení. Část komise byla ovšem toho názoru, že toto rozhodnutí je z hlediska hodnot parku nevhodné, protože upozaduje přírodně laděnou thomayerovskou topografii, která je základním rysem i prostorovou strukturou parku. (A, D)

Autoři kladli největší důraz na propojení parku s ulicí, čímž mj. zajistili lepší udržitelnost fungování náměstí i do budoucna. Obvodový val již není hranicí, ale nově rozhraním, které má kvality parku (divoká vegetace) i města (pobytovost) a zároveň stále plní funkci jasného ohraničení parku. Díky povrchu cest v obvodovém valu, který je stejně jako povrch chodníku z pražské mozaiky, a vloženým lavičkám nabízí val nově pobytovou funkci a zároveň se mu daří přirozeně vtahovat lidi do parku. V komisi však zaznívaly i takové názory, že dochází k přílišnému obnažení nitra parku. Někteří členové komise zastávali názor, že plášť je v návrhu příliš roztržitěn a neplní ochrannou funkci. Další část komise však tentýž aspekt parku hodnotila jako nejúspěšnější řešení jednoho z hlavních problémů parku, tedy jeho propojení s okolím. Četné zásahy do obvodového porostního pláště nemůže být bez vlivu na stávající kořenový prostor stromů, které v něm rostou, ale je vidět, že autoři vedou cesty promyšleně s ohledem na významné jedince a minimalizují terénní úpravy v návaznosti na nové prostupy. (A, B, C, D, F)

Komise však vyslovila pochybnosti o tom, nakolik vhodné je umísťovat oba kiosky s občerstvením na západní stranu parku, a to především z důvodu potřeby oživení jihovýchodní části parku, ale i výhledu a lepšího celodenního oslunění východní strany náměstí. Komise však ocenila vysokou kvalitu drobné architektury kaváren, které odkazují na zahradnickou tradici a historické autobusové zastávky. Návrh trefně reflektuje rozdíl v provozu i vnímání reprezentativního severního a odpočinkového jižního konce náměstí. Pořádání akcí na trávníku klade zvýšené nároky na důslednou údržbu. Kladně bylo hodnoceno umístění dětského hřiště a fitness na jižní cíp náměstí do obvodového valu. (A, C, F)

Návrh představil nejpropracovanější systém hospodaření s dešťovou vodou – neshromažďuje vodu primárně v retenčních nádržích, ale využívá terén a svádí ji pod východní parkovou cestu, odkud se rovnoměrně a samovolně dostává do celého parku. Jde se o promyšlené a inovativní řešení. Progresivní je i důraz na větší kapacity parkování pro cyklisty v blízkosti vstupů do metra. Prověření umístění podzemních garáží je přesvědčivé, umístění ramp využívá sklonu ulice U Nemocnice a rampy tak mohou být kratší. (E)

Z hlediska efektivity zvoleného postupu lze konstatovat, že návrh velice názorně a přesvědčivě dokladuje přístup k horizontu 2025, resp. etapizaci řešení včetně výhledových zásahů a opatření v horizontu do 2050. Autoři plně využili potenciál soutěžního dialogu, návrh od konceptu po finální nabídku doznal velkých změn, aniž by se ovšem vytratil původní koncept. Transparentně byl zpracován i popis struktury týmu a navazujících úkolů. (F, G)

GustafsonPorter+Bowman + Šmídová LA

Komise návrh hodnotí jako velmi srozumitelný a harmonicky fungující celek, který přesvědčuje svou profesionalitou. Autoři poučeně pracují s historickým odkazem – porozuměli tradici a duchu, v němž byl vytvořen původní park. Návrh plně respektuje thomayerovskou cestní síť a doplňuje jí o nové jemné cesty nižšího řádu. Promyšlenou obnovou některých dnes již zaniklých částí Thomayerova návrhu autoři dokáží řešit aktuální problémy parku. Jde kupříkladu o řešení severní části, které umožní funkčním způsobem zapojit budovu Novoměstské radnice a Městského soudu zpět do celku Karlova náměstí. Kromě toho autoři obnovují vstupní cesty květinového parteru ve střední části západního valu, čímž se jim daří navrátit přímé a bezbariérové propojení parteru s ulicí. Mezi obnovené Thomayerovy prvky patří i tvar hlavního vstupu v jižní části západního valu. I přes zásahy do obvodového valu se autorům daří zachovat cenné stromy. (A, B, D)

Autoři však nezůstávají jen u rekonstrukce starších thomayerovských prvků – vkládají do parku i aktuální, soudobou vrstvu. Nové tvarosloví je však vždy tvořeno ve zřetelné návaznosti na styl Thomayerova parku – nové cesty, které elegantně a harmonicky doplňují starší rozvrh, jsou inspirovány obdobným dobovým řešením. Kromě toho v návrhu nalezneme i zcela nová místa: jde například o plácky před kostelem sv. Ignáce a před budovou ČVUT u metra. (A, B, D)

Jednotlivým místům v parku návrh jasně přiřazuje funkci a náplň. Hodnotou původního rozvrhu parku přitom byla i velká univerzální plocha luční části. Park, který je rozdělen na jednotlivé celky s jasně přiřazenou funkční náplní, se můžou v průběhu času a v proměnách užívání parku ukázat jako hůře udržitelný. Návrh lze charakterizovat jako klasický, věrně se držící tradice městských parků a osvědčených postupů krajinářské tvorby; to má své jednoznačně kladné stránky, avšak v porovnání s ostatními návrhy vystupuje do popředí skutečnost, že se tím zároveň zřiká odvážnější současné interpretace. Tato skutečnost nejvíce vystupuje do popředí v případě údržby náročného centrálního květinového parteru, který vyvolává otázku po hlubším smyslu takové historizující kompozice. (B, D, F)

Estetiku parku autoři sjednocují motivem vodního elementu, který slouží jako svorník minulosti a současnosti a zároveň generuje nové možnosti užívání. Sochařský detail fontán je pojat nákladně, avšak na vysoké umělecké úrovni; umožňuje též interaktivní využití, zejména pro dětské hry. Jako nevhodné se jeví umístění dětského hřiště před Roetzlovým pomníkem. Stejně tak jako zachování kavárny v současné poloze na rohu u Žitné ulice, a to jak z hlediska slunečního svitu, tak umístění u dopravní tepny. (C, D)

Z krajinářského hlediska lze ocenit motiv amfiteátru, který využívá přirozené topografie náměstí. Přesvědčivě je řešen problém ochrany západního a jižního obvodového valu pomocí lavice s vysokou opěrkou. Návrh klade důraz na pocit bezpečí, tedy podhlednost zeleně a celkovou transparentci parku. Návrh je z hlediska použití a estetického působení rostlin propracovaný a přesvědčivý. (B)

Problematickou částí návrhu je, že část východní ulice mezi Ječnou a Žitnou včetně nově navržených kiosků a stromořadí není možné řešit již v horizontu 2025. Autorský tým také zaujal myšlenkou zakladačů pro podzemní garáže, její hodnocení však nebylo jednoznačně pozitivní. Jde sice o finančně úsporné řešení, ale posiluje současný pocit izolace, okrajovosti a obtížné pobytové využitelnosti části náměstí podél jezuitské koleje. Z oblasti sice mizí parkování, výtahy do garáží však vytváří zcela novou bariéru, která zabírá téměř třetinu rozhraní mezi parkem a východní ulicí. Autoři naplnili požadavek bezbariérovosti a lepší přístupnosti parku. Kromě dopravních otázek autoři neřeší širší okolí Karlova náměstí. (A, E, F)

Z hlediska efektivity a hospodárnosti řešení se komise domnívá, že ze všech návrhů tento vyžaduje nejintenzivnější péči a údržbu (např. náročný květinový parter). Jak sami autoři deklarují, myšlenka využití trávníků pro různé akce s sebou nese nutnost dobrého managementu akcí, včetně smluvního ošetření navrácení do původního stavu. Autorský tým během procesu ukázal velmi dobrou schopnost vést dialog. (F, G)

New Visit

Autoři staví svůj koncept na sjednoceném prostoru, sahajícím od fasády k fasádě, čímž se odlišují od všech ostatních návrhů. Snaha o dosažení atmosféry jednotného prostoru náměstí vede k výraznému oddálení od samotné identity historického Thomayerova parku, kterou tvoří mj. rozsáhlé pobytové

trávníky chráněné obvodovým valem či jemná práce s topografií. Autoři vytvářejí zcela nově pojaté parkové náměstí, které umožňuje opětovně začlenit budovy do prostoru náměstí, což je považováno za pozitivní. Na rozdíl od ostatních návrhů se však autorskému týmu nedaří zachovat kvality parku, které jsou předmětem památkové ochrany. Autoři uzavřenost Thomayerova parku kritizují a vědomě tento koncept rozbíjejí. Dědictvím jsou pro ně samotné stromy parku. Autoři také mluví o zachování podélné osy parku, a spoléhají na to, že zůstane srozumitelná a čitelná díky hmotě stromů, ale ve výsledku se vzhledem k absenci jakýchkoliv pohledových i symbolických hranic stávají klíčovými osami spíše diagonální pěší směry. Autorský tým se vyhnul hledání rovnováhy mezi uzavřeností a otevřeností parkového náměstí ve prospěch jediného a všesměrně otevřeného prostoru, který je z hlediska celkového vyznění značně problematický. (A, D)

Autoři se pokoušeli adaptovat stávající cestní síť a podařilo se jim zachovat některé její segmenty – jistý otisk Thomayerova parku tak v návrhu zůstává, pod zjevnou převahou nově utvářené základní struktury však přestává být celkově čitelný. Z jemné Thomayerovy konvexně-konkávní modelace terénu zůstávají jen fragmenty. Stejně tak autoři ruší středové bazény, čímž mizí původní centralita prostorů. Autoři též nepřijímají výzvu řešit problém zastoupení vyšších keřů v centru města, jež byla pro Thomayera typická a může být přínosná i z hlediska biodiverzity. (A, B, D)

Autorský tým předkládá širší koncepci pěší prostupnosti centrem s výhledovým založením páteřních pěších zón na Novém Městě (hradební korzo, Spálená, Vodičkova – Jindřišská, Na Moráni), tato úvaha je z hlediska života v centru města logická, zatím však není dopravně prověřena. Ve východní části autoři vytvářejí, podobně jako ostatní týmy, korzo v návaznosti na Vodičkovu ulici, což je z hlediska širších návazností správné, jako jediní navíc obnovují stromořadí na východní straně náměstí jako dvojité, což je hodnoceno pozitivně. Celkově návrh vyřešil problémy spojené s pěší prostupností. (A)

Z hlediska architektonického řešení postrádá sjednocení povrchu do jednoho typu jemný detail a stírá vrstevnatost danou historickým vývojem. Detail mobiliáře lze považovat za propracovaný a jako jediný tým pak autoři připomínají události druhé světové války, což je hodnoceno kladně. (C, D)

Autoři v návrhu počítají se zdaleka největším množstvím zpevněných ploch, což se negativně projevuje v hospodaření s dešťovými vodami i z hlediska minimalizace poškození a udržitelnosti stávajících stromů. Navrhovaná dlažba s retenční spárou je schopna vodu vsakovat, ale v podstatně menší míře než nezpevněný povrch. Navrhovaný systém hospodaření s dešťovou vodou nejméně ze všech využívá možnosti přírodě blízkých řešení. Komise se domnívá, že funkčnost náměstí jako živého městského prostoru lze zajistit i za užití podstatně menšího množství zpevněných ploch, což vyplývá mj. ze srovnání s ostatními návrhy. Vysoký poměr dlažby navíc zvyšuje i celkové náklady na realizaci. Navrhované zrušení tramvajové zastávky ve středu náměstí nevyhovuje provozním a dopravním potřebám města. (E, F)

Z hlediska vhodnosti volby profesního postupu je nutné konstatovat, že autoři těžko přijímají danosti vyplývající ze současné situace. Komise se domnívá, že tým v průběhu řízení oproti ostatním účastníkům řízení dostatečně nevyužil zpětné vazby k návrhu ze strany zadavatele. (G)